

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Bjelovaru
Bjelovar, Josipa Jelačića 3

Pn-86/2024-32

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru, po sucu Sanjinu Miloševiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Antonia Borovca OIB:81509014956 iz Rajića kbr. 65, zastupanog po punomoćnici Meliti Babić, odvjetnici u Bjelovaru, I.V. Trnskog 9E, protiv I-tuženika Gorana Uzelca OIB:57254589544 iz Ždralova, Ždralovska ulica 89, zastupanog po punomoćniku Zoranu Vukeliću, odvjetniku u Bjelovaru, Antuna Mihanovića 8b, II-tuženika Vlatka Pahela OIB:59025812898 iz Ždralova, Ždralovska ulica 59, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Čačiću, odvjetniku u Bjelovaru, A. K. Miošića 32 i III-tuženika Dominika Presečkog OIB: 57926952353 iz Ždralova, Daruvarska ulica 15, zastupanog po punomoćniku Zoranu Vukeliću, odvjetniku u Bjelovaru, Antuna Mihanovića 8b, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne, javne rasprave dana 15. travnja 2026. godine, u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužitelja, punomoćnika I i III - tuženika, te zamjenika punomoćnika II-tuženika, temeljem odredbe čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: ZPP), dana 28. svibnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženicima Goranu Uzelac OIB: 57254589544 iz Ždralova, Ždralovska ulica 89, Bjelovar, Vlatku Pahel OIB:59025812898 iz Ždralova, Ždralovska ulica 59, Bjelovar i Dominiku Presečki OIB: 57926952353 iz Ždralova, Daruvarska ulica 15, Bjelovar, da solidarno isplate tužitelju Antoniu Borovac OIB: 81509014956 iz Rajića kbr. 23, Bjelovar, ukupan iznos od 3.640,00 Eura sa zateznom kamatom po stopi koja se određuje u smislu čl. 29.st.2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, tekućom od dana 28. svibnja 2026. godine, pa sve do isplate, a sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženicima Goranu Uzelac OIB: 57254589544 iz Ždralova, Ždralovska ulica 89, Bjelovar, Vlatku Pahel OIB:59025812898 iz Ždralova, Ždralovska ulica 59, Bjelovar i Dominiku Presečki OIB: 57926952353 iz Ždralova, Daruvarska ulica 15, Bjelovar, da solidarno nadoknade tužitelju Antoniu Borovac OIB: 81509014956 iz Rajića kbr. 23, Bjelovar, trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 2.024,58 Eura,

zajedno sa zateznom kamatom po stopi koja se određuje u smislu čl. 29.st.2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, tekućom od dana 28. svibnja 2026. godine, pa sve do isplate, a sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja u vezi naknade parničnih troškova, preko dosuđenog iznosa od 2.024,58 Eura, do zatraženog iznosa od 2.378,20 Eura, odnosno zahtjev u vezi isplate iznosa od 353,62 Eura, zajedno sa zateznom kamatom na taj iznos.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv navedenih troje tuženika, podnio tužbu, podneskom od 25. lipnja 2024. godine, radi naknade štete.

2. U tužbi navodi kako su dana 10. rujna 2022. godine, oko 21:15 sati u ugostiteljskom objektu Caffè bar „Mustang” u Ždralovima, Daruvarska ulica 43, tuženici pod vidnim utjecajem alkohola, vikali i galamili te razbacivali inventar, a zatim su i tjelesno napali Sinišu Kramarića, udarajući ga više puta rukama po glavi i tijelu, a kojom prilikom je isti pao na pod prostorije ali nije zadobio vidljive tjelesne ozljede. U namjeri da spriječi tjelesni napad u sukob se umiješao tužitelj, kojeg su tuženici odgurnuli i srušili na pod prostorije, te ga više puta rukama udarali po glavi i tijelu, uslijed čega je isti zadobio bolove u nozi, te je tom prilikom na mjesto događaja pozvana i HMP, te je isti odvezen na daljnju hospitalizaciju.

3. Zbog navedenog događaja kod Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu, pod posl. brojem: Pp-3554/2023 se vodi prekršajni postupak protiv tuženika, a povodom optužnog prijedloga PP Bjelovar, zbog prekršaja iz čl. 13. Zakona o prekršajima, protiv javnog reda i mira, te su presudom istog suda, broj: Pp-3554/2023 od dana 10. lipnja 2024. godine, tuženici, kao okrivljenici, proglašeni krivim za počinjenje prekršaja na štetu tužitelja, dakle na način da su istog „ odgurnuli i srušili na pod te ga više puta rukama udarali po glavi i tijelu, a kojom prilikom je isti zadobio ozljede... „.

4. Tužitelj je u navedenom štetnom događaju, zadobio više udaraca u glavu pepeljarom i u desni gležanj, koji je ranije operirao, konkretno dana 30. kolovoza 2022. godine, a uslijed kojih ozljeda je tužitelj trpio jake i dugotrajne bolove, tako da na ime pretrpljenih boli zahtjeva od tuženika pravičnu naknadu u iznosu od 1.300,00 Eura.

5. Tužitelj tvrdi kako je prilikom ozljeđivanja, trpio vrlo intenzivan i kratkotrajan strah koji se osobito osjećao kao strah od mogućih posljedica tjelesnih ozljeda, a kasnije i kao strah od ishoda liječenja, temeljem čega tužitelj potražuje od tuženika pravičnu naknadu u iznosu od 1.300,00 Eura.

6. Ujedno je dodao kako je zbog zadobivenih ozljeda, odnosno više udaraca u desni gležanj, hodao uz pomoć štaka, te je morao mirovati određeni vremenski period, slijedom čega mu je bila potrebna tuđa pomoć i njega i to u vremenskom razdoblju od četiri sati dnevno kroz 30 dana (4 h x 5,00 Eura x 30 dana) što iznosi 600,00 Eura, tako da tužitelj na ime pravične naknade za tuđu pomoć i njegu potražuje od tuženika ukupni iznos od 600,00 Eura.

7. Zbog svega navedenog, tužitelj potražuje uslijed povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, iznos od 1.300,00 Eura za pretrpljene bolove, 1.300,00 Eura, za pretrpljeni strah, te 600,00 Eura u vezi tuđe pomoći i njege, odnosno ukupno naknadu štete u iznosu od 3.200,00 Eura, sa zateznom kamatom na taj iznos od dana donošenja ove odluke.

8. Podneskom od 18. rujna 2025. godine, nakon dostave pisanog nalaza i mišljenja vještaka Borisa Kirina, tužitelj je konačno konkretizirao visinu svog potraživanja, potražujući ukupan iznos od 3,640,00 Eura, sa zateznom kamatom, od čega je zbog pretrpljenih fizičkih bolova tražio 1.400,00 Eura, zbog straha, iznos od 1.300,00 Eura, a 940,00 Eura, po osnovi tuđe pomoći i njege.

9. U pisanom odgovoru na tužbu, podneskom od 19. kolovoza 2024. godine, II-tuženik, je priznao da je došlo do opisanog štetnog događaja i fizičkog obračuna navedenog dana, te da je povodom istog donesena presuda Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu broj Pp-3554/2023 od 10. lipnja 2024. godine, kojom su tuženici kao okrivljenici, proglašeni krivim, zbog počinjenja prekršaja iz čl. 13. Zakona o prekršajima, protiv javnog reda i mira. Međutim, taj tuženik je osporio istaknutu visinu novčane tražbine tužitelja, smatrajući da je tužitelj previsoki iznos potraživao, imajući u vidu Orijentacijske kriterije VSRH.

10. U pisanom odgovoru na tužbu, podneskom od 22. kolovoza 2024. godine, I. i III. - tuženici su priznali da je došlo do opisanog štetnog događaja i fizičkog obračuna, navedenog dana, te da je povodom istog donesena presuda Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu broj Pp-3554/2023 od 10. lipnja 2024. godine, kojom su tuženici kao okrivljenici, proglašeni krivim, zbog počinjenja prekršaja iz čl. 13. Zakona o prekršajima, protiv javnog reda i mira. Međutim, tuženici su osporili istaknutu visinu novčane tražbine tužitelja, smatrajući da je tužitelj potraživao previsoki iznos, imajući u vidu Orijentacijske kriterije VSRH.

11. Nakon isticanja konačnog zahtjeva tužitelja (iz podneska datiranog sa 18.09.2025.g.), podneskom od 20. listopada 2025. godine, II-tuženik se usprotivio preinaci tužbe tužitelja, povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva, te je osporio i tu konačno istaknutu visinu zahtjeva tužitelja, a I. i III.-tuženici su se posredstvom svog punomoćnika, na raspravi održanoj dana 28. siječnja 2026. godine, također protivili preinaci tužbe, povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva.

12. Radi razrješenja spornih odlučnih činjenica, izvedeni su dokazi uvidom u presudu Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu broj Pp-3554/2023 od 10.06.2024. godine (list 5-9 spisa), Potvrdu Policijske postaje Bjelovar od 27.10.2023.g. (list 11), medicinsku dokumentaciju tužitelja (list 12-53 i 77-81), medicinskim vještačenjem (list 94-96), te uvidom u pisani nalaz i mišljenje medicinskog vještaka, dr.sc. Borisa Kirina, dr. med., od 07.07.2025.g. (list 97-102).

13. Izvedeni su dokazi saslušanjem svjedoka Mirjane Borovac (list 87-88), te tužitelja Antonia Borovca (list 88-90) i tuženika Gorana Uzelca (list 90-91), Vlatka Pahela (list 91) i Dominika Presečkog (list 91) u svojstvu stranaka, kao i vještaka Borisa Kirina (list 132-133).

14. Izvedeni dokazi su ocijenjeni u smislu čl. 8. ZPP.

15. Tužbeni zahtjev tužitelja je u vezi glavne stvari bio u cijelosti osnovan.

16. Kako je tužitelj, podneskom od 18. rujna 2026. godine, preinačio tužbu na način da je svoju tražbinu u vezi tuđe pomoći i njege i fizičkih bolova, praktički povisio za ukupan iznos od 440,00 Eura, iako su se tuženici protivili takvoj preinaci tužbe, na raspravi održanoj dana 28. siječnja 2026. godine, dopuštena je navedena preinaka tužbe tužitelja u smislu čl. 190.st.3. ZPP, obzirom da je to bilo, po uvjerenju ovoga suda, svrsishodno za konačno rješenje odnosa između stranaka.

17. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske je već zauzeo pravno stajalište da je u ovakvoj istovrsnoj pravnoj situaciji, kada se radi o naknadi štete, nakon medicinskog vještačenja dopušteno povisiti tužbeni zahtjev, ukoliko se ne potražuje po nekoj drugoj osnovi naknada štete, sukladno rezultatima vještačenja, obzirom da se u tom slučaju radi o generički istovrsnoj tražbini tužitelja (koju visinu zahtjeva su tuženici uostalom mogli i priznati), pa činjenica da tuženici nisu niti osporavali pravnu osnovu, već samo visinu zahtjeva tužitelja, također njima ne može ići u korist kod ocjene, da li je trebalo ili ne, dopustiti preinaku tužbe tužitelja u ovom slučaju.

18. Između stranaka nije bilo sporno da je tužitelj pretrpio štetu u štetnom događaju koji se zbio 10. rujna 2022. godine, te da su mu štetu nanijeli tuženici, odnosno da su tuženici odgovorni tužitelju za naknadu štete (jer tuženici nisu osporavali pravnu osnovu tužbenog zahtjeva tužitelja), već je sporna samo bila, visina štete koju su tuženici dužni tužitelju nadoknaditi.

19. Iz iskaza saslušanog tužitelja, ali i svjedokinje Mirjane Borovac (majke tužitelja), proizlazi da mu je majka pružala pomoć, par tjedana i za odlazak do WC-a, odnosno kupatila, ali i u vezi drugih radnji i poslova unutar kuće jer je tužitelj morao mirovati (radilo se između ostalog o pomoći oko odlaska u kupatilo, oko oblačenja, kuhanja i donošenja jela u krevet).

20. Tuženici nisu bili upoznati sa konkretnim posljedicama štetnog događaja tužitelja jer su tako naveli prilikom saslušanja u svojstvu stranaka, no kako se radi o mladim ljudima u dobi od 31, 33 i 36 godina života, logično je da bi ih kritičan štetni događaj od 10. rujna 2022. godine (a u vezi kojeg tuženici u ovome postupku ni ne osporavaju osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja, koji događaj je uostalom prouzročio ovu parnicu, ali i prekršajni postupak u kojem su proglašeni krivim za prekršaj počinjen na štetu tužitelja, a zbog čega će uostalom morati isplatiti tužitelju novčani iznos, na ime naknade štete), svakako trebao na određen način „prizemljiti“ i ponukati da malo ozbiljnije promisle o svom ponašanju na javnom mjestu, te konzumiranju pretjerane količine alkohola, koja je očito dovela do potpuno neprimjerenog, bahatog, bezobraznog i krajnje nasilnog ponašanja od strane sva tri tuženika i to ne samo spram tužitelja iz ove parnice.

21. Stalni sudski vještak medicinske struke, Boris Kirin je pregledao osobno tužitelja dana 21. lipnja 2025. godine, pa je na temelju u spisu priležeće medicinske dokumentacije tužitelja, ali i osobnog pregleda, utvrdio posljedice koje su tužitelju nastale iz navedenog štetnog događaja.

22. Vještak je prije svega temeljito konstatirao u svom pisanom nalazu i mišljenju, na što to točno upućuje u spisu priležeća medicinska dokumentacija tužitelja, te je ustvrdio da je kao posljedica štetnog događaja kod tužitelja utvrđeno nagnječenje desnog gležnja i nagnječenje glave, a na učinjenim RTG snimakama nije bilo vidljivih znakova koštane traume. Vještak je napomenuo da je tužitelju taj u štetnom događaju ozlijeđeni desni gležanj, inače bio operiran ranije i to dana 31. kolovoza 2022. godine u zagrebačkoj bolnici.

23. Nakon štetnog događaja je tužitelj upućen kući sa uputama da miruje, lokalno hladi oboljelo mjesto i da uzima lijekove protiv bolova. Vještak je u pisanom nalazu po datumima pojedinih pregleda tužitelja, kod liječnika, konstatirao u kraćim crtama što je utvrđeno na pojedinim pregledima i kontrolama, odnosno kakve je upute tužitelj dobio, ali i što je sve tužitelj obavio pored pregleda kod nadležnih liječnika (primjerice, vježbe, MR desnog gležnja, fizikalnu terapiju, pregled kod neurologa...), pa je vještak dao završno mišljenje o posljedicama prouzročenim štetnim događajem (što je uostalom i bio predmet vještačenja, a ne nekakvo utvrđivanje posljedica ranijeg štetnog događaja tužitelja, zbog kojeg je i operirao desni gležanj, prije štetnog događaja).

24. Iz zaključnog vještačkog mišljenja, proizlazi da je tužitelj nastradao u ugostiteljskom objektu dana 10. rujna 2022. godine, gdje je bio fizički napadnut od strane tuženika, koji su ga srušili i zadali mu više udaraca po glavi i tijelu, te je tom prilikom zadobio nagnječenje desnog gležnja i nagnječenje glave, a što predstavlja tjelesne ozljede, koje su liječene konzervativno i zaliječene bez ikakvih zaostalih posljedica. Vještak je također utvrdio u završnom mišljenju kako tegobe tužitelja sa lumbosakralnom kralježnicom i povremenim trnjenjem desnog stopala nisu posljedica štetnog događaja od 10. rujna 2022. godine, već protruzije i.v. diska za 7-8 mm, koja komprimira lijevi radiks S1.

25. Nadalje, vještak je mišljenja kako je prema priloženoj u spisu medicinskoj dokumentaciji tužitelja, liječenje u vezi posljedica štetnog događaja, kod tužitelja dovršeno 25. srpnja 2023. godine, nakon kontrolnog pregleda fizijatra.

26. Vještak je utvrdio da je tužitelj pretrpio primarni strah jakog intenziteta u trenutku ozljeđivanja, sekundarni strah jakog intenziteta je potrajao 24 sata, srednjeg intenziteta je potrajao tjedan dana, slabog intenziteta (koji se manifestirao kao zabrinutost za ishod liječenja) je potrajao slijedeća dva mjeseca, a u priloženoj medicinskoj dokumentaciji nema nikakvih podataka o nekim trajnijih posljedicama pretrpljenog straha.

27. Pored toga, vještak je utvrdio kako je tužitelj prilikom ozljeđivanja i tijekom liječenja, trpio bolove koji su bili ukupno gledajući: jakog intenziteta u trajanju od 2 dana, srednjeg intenziteta u trajanju od 14 dana i slabog intenziteta u trajanju od 1 mjesec, kao i da je tijekom liječenja tužitelj bio izložen raznim neugodama :

- 8 radioloških obrada – RTG, MR, MSCT,
- korištenje štaka kroz 6 tjedana,
- obavljanje fizikalnih terapija (30 dana ukupno),
- 12 pregleda (traumatolog, fizijatar, neurolog, nadležni liječnik).

28. Također, vještak je utvrdio da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć, nemedicinskog osoblja, po 4 sata dnevno u trajanju od 6 tjedana (mirovanje, hod uz

pomoć štaka, elevacija noge, spremanje hrane, odlazak u nabavku, svakodnevni kućni poslovi i sl.), te još po 2 sata dnevno kroz slijedećih 10 dana.

29. Na ovaj nalaz, medicinskog vještaka, tužitelj nije imao nikakvih primjedbi, a iako je tuženicama posredstvom njihovih odvjetnika na način razumljiv „malom djetetu“, sud pojasnio u dopisu od 20. kolovoza 2025. godine, da im se dostavlja vještački nalaz radi znanja i očitovanja u roku od 15 dana, a u kojem roku stranka koja to smatra potrebnim ujedno može predložiti usmeno saslušanje vještaka jer se vještaka u suprotnom neće pozivati na slijedeću glavnu raspravu, I. i III. – tuženici su posredstvom svog odvjetnika došli na ideju da u bitnome prepisu u podnesku od 19. rujna 2025. godine, ona bitna utvrđenja koja je medicinski vještak naveo u svom pisanom nalazu, te su utvrdili u tom podnesku da vještak (koji je inače imao zadatak da utvrdi štetne posljedice predmetnog štetnog događaja, a ne onog od ranije) „nije razlučio niti objasnio u svom nalazu i mišljenju koje od tegoba i posljedica.....potječu isključivo od štetnog događaja, a koje bi bile prisutne neovisno o štetnom događaju već kao posljedica ranije učinjenog operativnog zahvata“ (što inače nije niti predstavljalo, predmet određenog vještačenja, koji je sud zadao).

30. Obzirom da je sud navedeni prigovog I i III-tuženika, odnosno njihovog odvjetnika, smatrao potpuno besmislenim u kontekstu činjenice da vještak rješenjem broj Pn-86/2024-14 od 15. svibnja 2025. godine, nije od strane suda uopće bio angažiran da nešto razlučuje od posljedica dvaju štetnih događaja, nego samo i jedino da utvrdi kod tužitelja posljedice događaja koji se desio 10. rujna 2022. godine, a što je vještak i utvrdio, te imajući u vidu da niti jedan od odvjetnika stranaka nije predložio usmeno saslušanje medicinskog vještaka (iako su odvjetnici stranaka, kao punoljetne osobe sa završenim fakultetima ujedno upozoreni da će se u tom slučaju na slijedeću raspravu pozvati samo punomoćnici stranaka), radi smanjenja parničnih troškova (što je jedna od osnovnih zadaća suda u parničnom postupku, da svojim postupanjem utječe da se postupak provede sa što manje parničnih troškova) su na slijedeću raspravu pozvani samo odvjetnici stranaka.

31. Međutim, kako se na raspravi održanoj dana 28. siječnja 2026. godine, odvjetnik I i III-tuženika, sjetio po prvi put predložiti usmeno saslušanje vještaka Borisa Kirina (te se tom prijedlogu za usmenim saslušanjem vještaka, nije protivio II-tuženik, ali takav prijedlog ujedno nije II-tuženik istakao), kakvu ideju su u konačnici „platili“ I i III-tuženici jer im je rješenjem broj Pn-86/2024-26 od 09. veljače 2025. godine, naloženo da nadoknade parnični trošak tužitelju u iznosu od 250,00 Eura, bez obzira na uspjeh u ovoj parnici, sud nije mogao drugačije (bez obzira što se tom prijedlogu protivila zastupnica tužitelja, na održanoj raspravi), nego li da odgodi zakazanu raspravu dana 28. siječnja 2026. godine, kada je postojao izričiti prijedlog stranaka, makar sa zakašnjenjem, za saslušanjem vještaka Borisa Kirina jer bi odbijanje da se vještak sasluša na izričit prijedlog stranke, bila apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka.

32. Vještak Boris Kirin je saslušan na raspravi održanoj dana 15. travnja 2026. godine, kada je u jednoj rečenici obrazložio svoj pisani nalaz i mišljenje, a u dvije odgovorio na pitanja odvjetnika I i III-tuženika. Naime, vještak je obrazlažući pisani nalaz i mišljenje jasno istakao da ostaje u cijelosti kod svog pisanog nalaza i mišljenja, koje je u potpunosti dano u vezi posljedica štetnog događaja koji je tužitelj pretrpio dana 10. rujna 2022. godine, pa niti jedna posljedica na koju je ukazao ne predstavlja

posljedicu nekih zdravstvenih tegoba tužitelja od ranije, tim više što je raniji operativni zahvat na istoj nozi tužitelja bio izvršen artroskopski, što znači da gležanj nije otvaran, već se minimalnim ulaskom kroz dvije rupice u mesu rješavalo problem sa gležnjem tužitelja. Također, vještak je na upit punomoćnika I i III-tuženika (koji odvjetnik je postavio kapciozno pitanje), koji je predočio vještaku da je tužitelj koristio štake za hodaње zbog ranijeg operativnog zahvata (iako je tužitelj prilikom saslušanja u svojstvu stranke u ovoj parnici, jasno negirao da bi koristio štake na dan šetnog događaja, zbog tegoba koje je imao od ranije i koje pitanje odvjetnika navedenih tuženika, uopće nije bilo od bilo kakvog značaja za ovu parnicu), da se vještak očituje ukoliko može o tome koliko bi dugo tužitelj trebao koristiti štake u vezi ranijih tegoba, da nije došlo do predmetnog šetnog događaja, vještak je naveo da ne bi dugo trebao koristiti štake, odnosno da bi ih koristio maksimalno nekih tjedan dana. Napokon, na drugo i zadnje pitanje punomoćnika I i III-tuženika da se vještak očituje o tome da li bi tužitelj, da nije došlo do šetnog događaja, morao obaviti u vezi saniranja posljedica zdravstvenih tegoba od ranije, fizikalnu terapiju i više radioloških obrada, vještak je naveo da bi po logici stvari, nakon operativnog zahvata, tužitelj trebao obaviti i fizikalnu terapiju i radiološke obrade na koje je ukazao u pisanom mišljenju, da se razluči da li se tužitelj opravio od ranijih tegoba.

33. Sud je pisani nalaz i mišljenje navedenog medicinskog vještaka u cijelosti prihvatio, kao objektivan i stručan, cijeneći okolnost da je vještak svoj nalaz dao na temelju raspoložive medicinske dokumentacije tužitelja, koja se nalazi u spisu, ali i na temelju osobnog pregleda tužitelja, te dugogodišnjeg stručnog iskustva.

34. Vodeći računa o činjenici da je sud prihvatio u cijelosti nalaz i mišljenje vještaka Borisa Kirina, te da je iz prihvaćenog kao istinitog iskaza tužitelja utvrđeno da je tužitelju tuđa pomoć bila pružena od strane majke tužitelja, pri čemu se takva pomoć sastojala prvenstveno u vezi pomoći oko oblačenja, odlaska do kupatila ili na wc, ali i oko pripreme jela i donošenja jela u krevet tužitelju u početnoj fazi kućnog oporavka, ali i oko nekih drugih uobičajenih poslova koji su povezani sa kućnim poslovima ili odlaskom u nabavku po namirnice ili druge artikle, a na koje poslove je i vještak Kirin ukazao u svom pisanom nalazu, valjalo je ocijeniti i procijeniti visinu opravdane pravične naknade za tužitelja, po tri utužena kriterija.

35. Naime, kada se radi o dosudi pravične naknade neimovinske štete nastale tužitelju, sud je morao imati u vidu ne samo Orijentacijske kriterije Vrhovnog suda RH kod utvrđivanja visine pravične novčane naknade nematerijalne štete, koje je Vrhovni sud Republike Hrvatske objavio dana 29. studenog 2002. godine u kontekstu dosude pravične naknade u smislu tada važećeg čl. 200. Zakona o obveznim odnosima, nego i nove Orijentacijske kriterije toga suda, objavljene tijekom 2020. godine, nakon sjednica građanskog odjela toga suda, održanih dana 05. ožujka 2020. godine i 15. lipnja 2020. godine, formulirane kroz slijedeće pravno shvaćanje: "Mijenjaju se Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete VSRH od 29. studenog 2002., br. Su-1331-VI/02 i 1372-11/02, u primjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99. i 88/01.), na način da se tada prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama (kune) povećavaju za 50%. Navedeni kriteriji i tako povećani iznosi (za 50%) u primjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18. - dalje: ZOO/05) kada sudovi odlučuju o visini pravične novčane naknade neimovinske štete u slučaju povrede prava osobnosti,

primjenjivat će se i na obvezne odnose nastale nakon 1. siječnja 2006. i stupanja na snagu ZOO/05."

36. Prema tome, a imajući u vidu sadržaj prihvaćenog vještačkog nalaza i mišljenja, sud po kriteriju tjelesnih bolova u smislu 1100. Zakona o obveznim odnosima (u daljnjem tekstu: ZOO), smatra potrebnim priznati tužitelju iznos od 785,72 Eura, samo po osnovi matematičkog pristupa, sukladno Orijentacijskim kriterijima VSRH iz 2002. godine, kao i dodati toj svoti još povećani iznos od 50% u smislu gore navedene odluke VSRH iz 2020. godine, dakle svotu od 392,86 Eura, a ovom iznosu je sud još zbog, po vještaku, više opisanih nelagoda i neugodnosti koje je tužitelj trpio tijekom liječenja dodao iznos od 250,00 Eura, po ovom kriteriju. Prema tome, sud smatra da je iznos od 1.428,58 Eura, pravična naknada za tužitelja, cijeneći sve okolnosti slučaja, no kako je tužitelj po tom osnovu tražio manju svotu za 28,58 Eura, sud je mogao tužitelju priznati samo taj zatraženi iznos od 1.400,00 Eura po ovom kriteriju, odlučujući u granicama istaknutog zahtjeva tužitelja. Pri tome je sud, prije svega, ocijenio da povreda prava osobnosti na tjelesno zdravlje tužitelja po ovom kriteriju, svakako opravdava dosudu pravične naknade u smislu čl. 1100.st.1. i 2. ZOO, te da se tom naknadom ne pogoduje težnjama tužitelja, koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

37. Vezano za kriterij straha koji je temeljem prihvaćenog nalaza vještaka tužitelj trpio, a što je istaknuto u točki 26., obrazloženja ove odluke, sud smatra da je u opisanim okolnostima slučaja, sasvim primjeren utuženi novčani iznos od 1.300,00 Eura (što predstavlja u sada važećoj valuti, svotu od 9.794,85 kuna u ranije važećoj valuti), cijeneći baš sve okolnosti slučaja i vodeći računa o novim Orijentacijskim kriterijima VSRH iz 2020. godine, pa mu je ta svota i priznata na ime pravične naknade neimovinske štete po ovom kriteriju. U slučaju kriterija straha, kao i u slučaju tjelesnih bolova tužitelja, sud je ocijenio da povreda prava osobnosti na duševno zdravlje tužitelja po ovom kriteriju, bez ikakve dvojbe, opravdava dosudu pravične naknade u smislu čl. 1100.st.1. i 2. ZOO u situaciji kada su tužitelja napala čak trojica tuženika, srušivši ga na pod i udarajući, ali i kada je nedvojbeno bio zabrinut za ishod liječenja puna dva mjeseca, kada je strah bio slabog intenziteta, te da se tom naknadom ne pogoduje težnjama tužitelja koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

38. Dio tužbenog zahtjeva tužitelja, koji se odnosio na naknadu imovinske štete po osnovi tuđe pomoći je u pravnom smislu bio utemeljen na čl. 1095. ZOO jer tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan mu je nadoknaditi troškove liječenja, ali i druge potrebne troškove s tim u vezi, a upravo se u vezi tih drugih potrebnih troškova, ovdje radi, kada se govori o naknadi troškova za tuđu pomoć, koja je bila neophodna tužitelju tijekom kućne njege ili liječenja kod kuće nakon štetnog događaja, na temelju prihvaćenog nalaza i mišljenja medicinskog vještaka.

39. Sud je prihvatio kao istinit navod tužitelja da mu je majka pružala tuđu pomoć, te se očito u tom slučaju radilo o besplatnoj pomoći članu obitelji, no ta okolnost o tome da je pomoć bila besplatna ne utječe na pravo tužitelja da od tuženika potražuje naknadu imovinske štete, po tom kriteriju tuđe pomoći. Prema tome, kako je ocijenjen pravno osnovanim i taj zahtjev tužitelja u vezi pravne osnove, koja pravna osnova nije inače bila niti sporna u vezi ovog potraživanja, već je bila sporna samo visina konačnog novčanog potraživanja tužitelja po tom osnovu u iznosu od 940,00 Eura, valjalo je

obračunati na temelju prihvaćenog vještačkog nalaza, opravdanu svotu koju treba dosuditi tužitelju, kao pravičnu naknadu.

40. Naime, vezano za tuđu pomoć koju je tužitelj trebao prema prihvaćenom nalazu i mišljenju vještaka u razdoblju od 188 sati ukupno, tijekom prvih 6 tjedana za vrijeme mirovanja tužitelja kod kuće, ali i daljnjih 10 dana, nakon tog razdoblja od 6 tjedana, valja naglasiti da je tužitelj posredstvom odvjetnice pojasnio u podnesku od 18. rujna 2025. godine, koliko je potraživao točno po 1 satu tuđe pomoći, navevši da traži 5,00 Eura po satu tuđe pomoći, a što ovaj sud doista smatra primjerenom svotom, a ne nekom neumjerenom ili pretjerano visokom svotom. Naime, sud može prihvatiti da je iznos od 05,00 Eura, primjerena cijena za pruženi sat tuđe pomoći, obzirom na sudsku praksu i odluke koje su donesene u praksi sudova vezano za cijenu sata tuđe pomoći.

41. Kako je taj zatraženi iznos od 05,00 Eura za jedan sat tuđe pomoći, ocijenjen primjerenim u okolnostima slučaja, obzirom na mjesto pružanja tuđe pomoći tužitelju, a matematički doista kada se pomnoži tih 05,00 Eura, sa ukupno potrebnih 188 sati tuđe pomoći, dolazi se do svote od 940,00 Eura, zahtjev tužitelja po ovom osnovu u vezi isplate iznosa od 940,00 Eura je ocijenjen osnovanim u cijelosti i tužitelju je taj iznos dosuđen na ime nakande imovinske štete u smislu čl. 1095.st.1.ZOO.

42. Cijeneći okolnost da je tužitelj svojim konačnim zahtjevom potraživao zateznu kamatu u vezi cjelokupne glavne tražbine (sasvim nepotrebno navodeći u konačnom tužbenom zahtjevu da se radi o „zakonskoj“ zateznoj kamati, kakav termin „zakonska“, inače odredba čl. 29. ZOO, koja se u ovom slučaju primjenjuje, ne poznaje), počevši od dana donošenja ove odluke, tužitelju je ta ta zatražena zatezna kamata i dosuđena jer na nju tužitelj ima pravo i osnovano ju je potraživao u smislu čl. 29. ZOO. Naravno, iz izreke ove presude je izostavljen potpuno promašen navod tužitelja „zakonska“, kada se radi o zateznoj kamati jer sud treba koristiti zakonske termine, a termin na koji upućuje čl. 29. ZOO, kada se radi o navedenom sporednom potraživanju stranke, upućuje samo i jedino na zateznu kamatu, a ne na nekakvu „zakonsku zateznu kamatu“, na koju je upućivala određena odredba pozitivnog propisa, koja se primjenjivala prije više od dvoznamenkastog broja godina.

43. Vodeći računa o činjenici da je tužitelj svojim konačnim zahtjevom potraživao isplatu iznosa od 3.640,00 Eura, koji iznos je u cijelosti tužitelju i dosuđen uvažavajući dosuđene svote od 1.400,00 Eura po kriteriju bolova i 1.300,00 Eura po kriteriju straha, kao naknadu neimovinske štete, ali i navedeni iznos od 940,00 Eura u vezi tuđe pomoći, kao naknadu imovinske štete, tuženici su bili dužni u smislu čl. 154.st.1. ZPP, nadoknaditi tužitelju sav opravdan parnični trošak.

44. Opravdan parnični trošak tužitelja je odmjeran prema vrijednosti predmeta spora, primjenom važeće Odvjetničke tarife, a sukladno troškovniku odvjetnice tužitelja od 15. travnja 2026. godine, predanom u spis na zadnjoj raspravi (list 137-138 spisa).

45. Tužitelju je za sastav tužbe priznat iznos od 200,00 Eura, za pribavljanje policijske potvrde od 27. listopada 2023. godine (priložene tužbi) je priznat iznos od 50,00 Eura, za sastav podneska od 27. kolovoza 2024. godine (kojim se tužitelj očitovao o navodima odgovora na tužbu tuženika), priznat je iznos od 200,00 Eura, a za sastavljanje podneska od 18. rujna 2025. godine (kojim se tužitelj očitovao o vještačkom nalazu i konačno konkretizirao visinu svoje novčane tražbine), priznat je

iznos od 200,00 Eura, dok je za zastupanje na ročištima održanim dana 15. studenog 2024. godine, 27. siječnja 2025. godine, te 15. travnja 2026. godine, priznat tužitelju ukupan iznos od 600,00 Eura ili 200,00 Eura za svako od navedenih zastupanja.

46. Ovi navedeni opravdani parnični troškovi tužitelja, daju ukupnu svotu od 1.250,00 Eura, te je tužitelju još valjalo priznati od opravdanih troškova i iznos od 312,50 Eura, po osnovi pripadajućeg poreza na dodanu vrijednost na navedene parnične troškove. Također, od opravdanih troškova je tužitelju valjalo priznati i iznos od 39,23 Eura u vezi polovice plaćene sudske pristojbe na tužbu, uz podnošenje tužbe, odnosno na dan podnošenja tužbe, ali i iznos od 82,85 Eura u vezi sudske pristojbe na presudu, koju svotu tužitelj tek treba platiti nakon donošenja ove odluke, ali i iznos od 340,00 Eura, s kojom svotom je tužitelj financirao predmetno medicinsko vještačenje.

47. Shodno tome, kako je sud utvrdio da za sada opravdani parnični troškovi tužitelja, istaknuti u točakama 45. i 46., ovoga obrazloženja iznose 2.024,58 Eura, taj iznos je i dosuđen tužitelju na ime nakande opravdanih parničnih troškova, a tuženici su dužni tužitelju taj ukupan iznos isplatiti (neovisno o tome, hoće li to učiniti na jednake dijelove ili na neki drugi način), zajedno sa opravdano zatraženom zateznom kamatom na taj iznos u smislu čl. 29. ZOO, tekućom od dana donošenja ove odluke, pa sve do isplate.

48. U prethodnom stavku je navedeno „za sada“ jer je buduća neizvjesna činjenica u odnosu na vrijeme izrade ove presude, hoće li ili neće, pristupiti na ročište za objavu presude punomoćnica tužitelja ili netko od zamjenika punomoćnice tužitelja, pa će se o zahtjevu za naknadu parničnog troška u vezi isplate iznosa od 125,00 Eura ukupno (od čega je 25,00 Eura, traženo po osnovi pripadajućeg poreza, a 100,00 Eura u vezi zastupanja na tom ročištu na kojem će presuda biti objavljena), tek naknadno odlučiti posebnim rješenjem, ako na to ročište pristupi punomoćnica tužitelja.

49. Valja istaći da je preostali zahtjev tužitelja za naknadom parničnih troškova odbijen kao neosnovan i u tom smislu treba posebno naglasiti, kako tužitelj kojem je već dosuđena naknada troška za zastupanje na raspravi održanoj dana 28. siječnja 2026. godine, rješenjem broj Pn-85/2024-26 od 09. veljače 2026. godine, ne može ponovo s uspjehom potraživati naknadu troška za zastupanje na toj raspravi. Također, tužitelj je potraživao i iznos od 50,00 Eura, po osnovi „troška preliminarog vještačenja“, a za tako nešto nema opravdanog osnova da se tužitelju prizna, kao opravdan parnični trošak ili trošak koji je nastao u povodu predmetne parnice jer nije bilo nužno da tužitelj uopće financira nekakvo preliminarno vještačenje, za isticanje barem paušalne visine novčanog tužbenog zahtjeva, koja visina se u praksi inače može korigirati nakon izvođenje dokaza medicinskim vještačenjem u parnici.

50. Zbog svega navedenog je odlučeno, kao u izreci ove odluke.

51. Valja naglasiti da je dosuđujući zateznu kamatu u smislu čl. 29.st.2. i 8. ZOO i u vezi glavne tražbine i u vezi parničnih troškova, bez citiranja zakonskog teksta kojim je regulirana zatezna kamata, na nekoliko redaka, sud dosudio tužitelju dovoljno određenu, a svakako odredivu, zateznu kamatu i da ovaj sud nikako nije propustio odlučiti o tom sporednom dijelu zahtjevu tužitelja u vezi zatezne kamate, samo zbog

toga što nije citirao tužiteljevu formulaciju iz tužbenog zahtjeva na više redaka, već se samo pozvao na primjenjivu zakonsku odredbu u vezi te kamate.

U Bjelovaru, 28. svibnja 2026. godine.

Sudac
Sanjin Milošević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi pisano u tri primjerka u roku od 15 dana, računajući od dana 29. svibnja 2026. godine, a putem ovoga suda.

Broj zapisa: **9-30888-aa5f6**

Kontrolni broj: **0ee71-ee5a6-f75a1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.